

лявало, че ще игнорира всичките онези елементи, които ще ся осмължтъ да присвожтъ отдълно сжществуване. Нѣма да помъша ако забължмѣ, че това първо събрание извѣстно въ историята подъ името учреждение (*) (*assemblée constituante*) било най умъренно и най консервативно изъ всичките революционни събрания; освънъ това, то било свикано всичко шестъ недѣли преди да ся отвори; то още не знаяло колко е голѣмо могжществото и влиянието му на народътъ; членоветъ му били малко познати помежду си; обаянието на кралската властъ било още силно; Бастилия още напомнювала за необходимостъта да бжджтъ осторожни, и пакъ предложението на Сийеса било прието съ вѣс-торгъ за това единствено, че то съответствовало на проститъ искания на разумътъ, и противоръчило на старата легалность.

Ако съобразиме всичките тѣзи обстоятелства, то изъ единия този фактъ, когото среща-ме на самия прагъ на французската революция ще смъ въ състояние да разбереме, какви неисчерпими запаси отъ пламенно, безстрашно и безпощадно отрицание сж ся събрали, въ съзнанието и чувството на всичкия французски народъ въ времето на дългитъ вѣкове на безгласността и страданията. Народътъ не оставалъ въ бездѣйствие въ онова време, когато съсловията

*) Това често по русски го наричатъ *конституционно*, по това название, първо, нищо не изражава, защото всѣки парламентъ е конституционно събрание а второ, то е и не вѣрно. *Конституционни* по французски — *constitutionnee*, а *constituant* — онзи, който организира, учреждава, създава конституция.